

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENAČA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

KLASA 89 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 15. SEPTEMBRA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 6323.

Sugar Beet and Crop Driers Limited, London.

Postupak za izradu šećera iz suve repe.

Prijava od 22. maja 1928.

Važi od 1. decembra 1928.

Traženo pravo prvenstva od 24. maja 1927. (Engleska).

Ovaj se pronalazak odnosi na poboljšani postupak za izradu šećera iz sušene repe i cilj mu je, da se uprosti i ubrza obrada šećernog soka ili sirupa, dobivenog pri izvlačenju i da proizvede krajnju tečnost dobre čistoće i brillantnosti, tako da se iz iste dobije srazmerno veća razmera prvakasnog belog šećera, nego što je slučaj sa dosadanjim postupcima.

Poznato je, da se sirovi sirupi relativno visoke gustine ili viskoziteta u početku dobivaju iz repe, koja je prethodno sušena, do srazmerno niske sadržine vlage. Dokazano je, da je u ovom stanju, ako se sušena repa dobro oslobodi vlage, sposobna da dà jak početni sirup, koji sadrži od 50 do 55% šećera. Pronadjeno je pak, da srazmerno veći procenat sluzavog ili drugog suspendiranog ili nerastvorenog materijala, koji je prisutan u takvim gustim ili jakim sirupima, čini naknadnu obradu istih znatno težom i mučnom u sravnjenju sa redjim ili slabijim sirupima, koji se dobijaju iz sirove ili sveže repe.

Dalji cilj pronalaska je omogućenje obrade jakih šećernih sirupa, kao što je gore rečeno, sa većom lakoćom i sa boljim rezultatima nego što je to do sad bio slučaj.

Postupak po ovom pronalasku sastoji se poglavito u difuziji šećerne sadržine, sušene repe u rezancastom ili usitnjrenom obliku i to pomoću vrele vode na temperaturi od 50—70° C; zatim u obradi di-

fuzovanog sirovog sirupa na približno istoj temperaturi sa količinom kreča, koja je data tako, da precipitira rastvorenu nečistoću u izbistrenom sirupu i da načini taj sirup malo alkalnim, kao i u izbistranju tako obradjenog sirupa pomoću mehaničkih orudja, koja su podesna da odvajaju precipitiranu i suspendovanu nečistoću, dobijajući time tečnost, koja je, izuzev krajnjeg filtriranja, inače gotova bez dalje obrade za kuhanje i dobrog belog šećera. Na gore opisani način prečišćeni i izbistrani sirup, prvenstveno se, pre krajnjeg filtriranja, prvo pojačava dodavanjem rastopljenog lošeg ili drugostepeñog šećera, našta se smeša potom dekalorizira pomoću podesnog aktiviranog ugljenika.

Izvlačenje sirovog sirupa može se izvesti obradom sušene repe u nizu baterija difuzora ili sudova, kakvi se obično upotrebljuju u fabrikaciji šećera iz sirove i sveže repe. Nerastvorljivost belančevina, proizvedenih sušenjem, omogućava difuziranje na prilično niskoj temperaturi, rezultat čega je, da se šećerne materije teže ekstrahiraju i da se uopšte dobija čistiji sirup. Difuziranje se na ovaj način može bolje i efikasnije voditi na gornjoj temepraturi, u sravnjenju sa temperaturom od 80°, koja je do sad iskorišćavana za difuziranje šećerne sadržine iz sirove i sveže repe.

Obrada sirovog sirupa dodavanjem istom kreča u količini od 0.08 do 0.16%

od težine sirove ili sveže repe, proizvešće u većini slučajeva potrebne reakcije i željeni stepen alkaliteta. Sledeći rad izbistrevanja može se izvesti u svakom centrifugalnom separatoru, koji može ukloniti suspenzovane i precipitirane nečistoće, koje se nalaze u sirupu. Ovim načinom obrade sirovog sirupa, pre izbistrevanja, upotrebljena količina kreča znatno se smanjuje i nezgodno filtriranje otpada, kao i usled naknadnog uklanjanja nečistoće, koja bi inače iziskivala izvesnu količinu kreča i povećala teškoće oko filtriranja. Prečišćavanje sirupa je uprošćeno u velikoj meri, mogućnost gubitaka u šećeru znatno je umanjena i potpuno je eliminirana upotreba filter presa.

Prečišćeni i izbistreni sirup se prvo pojačava do šećerne sadržine od oko 60 do 65%, što se postiže dodavanjem šećera lošijeg kvaliteta u količini od 55 do 65% što zavisi od specijalnih okolnosti. Jasno je, da jak početni sirup, dobiven na gornji način, daje odlično sredstvo za preradu šećera lošijeg kvaliteta, koji bi se morao ponovo topiti i odvojeno obradjivati. Proces pojačavanja daje i tu dobru stranu, što povećava čistoću sirupa, bez potrebe za dodavanjem dalje količine vode i naknadnog produženog isparavanja.

Svaki podesan aktivni ugalj može se korisno upotrebiti za dekolorisanje pojачanog sirupa, pri čem se dejstvo karbonizacije pojčava providnošću i jasnoćom završne tečnosti. Količina aktiviranog uglja upotrebljenog u glavnom se reguliše kakvoćom sirupa, koji se obradjuje, a koja zavisi od kakvoće repe, i može da varira od 2 do 4% po težini (prema okolnostima).

Po postupku po ovom pronalasku i blagodareći poboljšanoj i uprošćenoj obradi početnog sirovog sirupa, broj radova, koji je do sad bio potreban za izradu šećera iz repe, znatno je skraćen, celokupna količina šećera izgubljenog u celom postupku u mnogome je smanjena i krajnja tečnost dobivena je iz koje se dobija prvaklasni beli šećer i to sa minimumom ponovnih topanja i melase. Zeleni sirup dobiven iz prvog toka rada iz belog šećera može se ponovo kuvarati, da bi se dobila druga partija belog šećera, i zeleni sirup dobiven čišćenjem druge partie može se ponovo kuvarati da bi se dobila krajnja melasa slabe čistoće i drugoste-

peni sirovi šećer, koje se može posle ponovo topiti u prečišćenom i izbistrenom sirupu. Na ovaj način moguće je naknadnom obradom izraditi dovoljnu količinu drugoklasnog šećera, da bi se povećala jačina prvočitnog sirupa za 5—10° Brix, rezultat čega je, da definitivna tečnost idući ka vakuum-sudovima ima stepen koncentracije, koji je uporedljiv sa tečnošću, dobivenom iz gustog sirupa, koji se dobija pak iz višestrukih evapatora, koji se obično upotrebljuju za koncentraciju slabog tečnog soka, dobivenog iz sirove ili sveže repe.

Patentni zahtevi:

1) Postupak za izradu šećera iz sušene repe naznačen time, što se šećerna sadržina materijala u usitnjrenom obliku difuzira toplo vodom na temperaturi od 50 do 70° C, zatim se difuzirani sirovi sirup obradjuje na približno istoj temperaturi količinom kreča, koja je sračunata da precipitira rastvorene nečistoće u izbistrenom sirupu i da ga načini malo alkalnim, potom se bistri sirup mehaničkim sredstvima, koja su udešena da odvajaju precipitirane i suspenzirane nečistoće, čime se proizvodi tečnost, koja je izuzev krajnjeg neznatnog filtriranja, inače podesna bez dalje obrade, za kuwanje i preradu u prvaklasni beli šećer.

2) Postupak po zahtevu 1 naznačen time, što se sirovi sirup obradjuje dodavanjem kreča u količini, koja je ravna 0.08 do 0.16% od težine svežeg materijala.

3) Postupak po zahtevu 1 ili 2 naznačen time, što se krajnja tečnost pojčava dodavanjem 55 do 65% rastopljenog drugoklasnog šećera.

4) Postupak po zahtevu 1—3 naznačen time, što se krajnja tečnost dekolorizira pomoću kakvog podesnog aktiviranog uglja, koji se dodaje toj tečnosti u razmeri na pr. od 2 do 4% po težini.

5) Postupak po zahtevu 1—4 naznačen time, što se druga partija belog šećera proizvodi ponovnim kuwanjem zelenog sirupa, koji se dobije iz prvog rada belog šećera, a drugoklasni sirovi šećer, koji se stalno topi u krajnjoj tečnosti, dobija se kuwanjem zelenog sirupa, koji se dobija prečišćavanjem proizvoda iz druge partie.